

ANALIZA DE RISC LA SECURITATE FIZICA

- Aspecte generale -

- În luna iunie 2012 a intrat în vigoare HG nr. 301/2012, care reglementează măsurile de securitate a obiectivelor, realizate pe baza unor analize de risc, care stabilea un termen initial de 18 luni pentru efectuarea unei analize de risc, adica pana la data de 16 decembrie 2013. Ulterior acest termen a fost prelungit pana la data de 16 iunie 2014, iar apoi prin HG nr. 361/2014 acest termen s-a prorogat pana la 1 ianuarie 2015. Ultima prorogare a fost stabilită prin HG 437/2017, până la data de 1 iulie 2018.
- **Analiza de risc la securitate fizică** este documentul prin care un specialist identifica vulnerabilitățile și riscurile, determina nivelul de expunere la producerea unor incidente de securitate fizică și indica măsurile de protecție necesare obiectivului analizat. Este vorba despre un standard impus de Uniunea Europeană prin care fiecare societate comercială are obligația să-și identifice amenințările care pot pune în pericol viața sau integritatea persoanelor sau a valorilor deținute și să stabilească măsurile necesare de prevenire (Anexa 2).
- În mai 2017, erau înregistrate în România **1.200.000 de societăți comerciale active**. Având în vedere că nu există un pret standardizat, acesta stabilindu-se în funcție de vulnerabilitatea obiectivului, de amplasarea lui, numărul de angajați, cerințele minime de securitate pe care deja le îndeplinește, dar și de criminalitatea caracteristică județului în care este situat, evaluatorii percep tarife începând de la 200 de euro pentru evaluare (evaluare și cheltuielile de deplasare¹), ceea ce înseamnă că firmele românești vor trebui să plătească **minimum de 240 de milioane de euro**. În ipoteza ușor de imaginat în care fiecare societate comercială ar mai avea cel puțin punct de lucru, suma s-ar ridica la **360 milioane de euro**. Această sumă reprezintă, după cum am spus, **pragul minim al costurilor** întrucât există numeroase societăți comerciale al căror număr de puncte de lucru ajunge la ordinul zecilor pe întreg teritoriul al României. Aceste costuri pot fi **excesiv de oneroase în cazul unei societăți comerciale recent înființate sau în cazul uneia al cărei profit nu este foarte mare**.
- Domeniul de aplicare al Legii 333/2003 nu se rezumă doar la societățile comerciale. Ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, regiile autonome, companiile și societățile naționale, institutele naționale de cercetare-

¹ Acestea trebuie luate în calcul având în vedere numărul limitat al personalului abilitat pentru evaluarea de risc și faptul că evaluarea trebuie făcută la fața locului.

dezvoltare, precum și alte organizații care dețin bunuri ori valori cu orice titlu vor trebui să se supună dispozițiilor legii menționate anterior². De exemplu, vom prezenta situația ONG-urilor din România. La momentul actual, în România, există un număr de cca. 42.000 de astfel de organizații. Astfel, luând în considerare un cost mediu de 150 euro/evaluare, s-ar ajunge ca acestea să plătească o sumă de **6.300.000 euro**. Având în vedere natura acestor organizații și faptul nu urmăresc obținerea de profit, ci doar aceea de a aduce un beneficiu societății, activitatea sa desfășurându-se în principal prin voluntariat, efectuarea unei evaluări de risc, pentru motivul că aceasta este impusă de lege, nu pentru că este necesară, s-ar dovedi ar fi deosebit de împovăratore. În plus, suma precizată nu este deloc de neglijată, astfel încât aceasta ar putea servi scopului pentru care organizația a fost înființată.

- Pe lângă costurile menționate până la acest moment, în urma fiecărei evaluări orice unitate ce intră sub incidența Legii 333/2003, va trebui să suporte și costurile necesare în vederea instalării sistemelor de supraveghere necesare, costuri care din nou ar putea ajunge la un quantum substantial.
- La nivel european, standardul impus de Uniunea Europeană prezintă un anumit grad de flexibilitate, prevăzând o obligație cu privire la rezultatul care trebuie atins și lășă libertate statelor membre în ceea ce privește mijloacele utilizate în acest sens. Însa, situația prezentă în România este fără precedent pe teritoriul european, modalitatea aleasă de către legiuitorul nostru nefiind una adecvată, fapt susținut și de **prorogarea continuă a termenului de finalizare**, condițiile pieței fiind absolute nefavorabile.
- Concluzionând toate cele expuse anterior, considerăm că efectuarea unei analize de risc, ar trebui să fie o **alegere liberă pentru unitățile** cărora li se adresează Legea 333/2003, ținând cont de posibilitățile financiare și de nevoile individuale ale fiecăreia. Obligația impusă de către legiuitor se poate dovedi excesivă pentru multe dintre acestea, piața românească având la momentul actual o ofertă limitată în ceea ce privește evaluatorii abilitați în acest sens. Asadar, legiuitorul a impus norme fără a ține cont de realitatea vieții economice, iar aceasta poate duce la împiedicarea unor activități comerciale (în cazul societăților comerciale), sociale (în cazul ONG-urilor) etc. fără a se atinge scopul real al standardelor europene, și anume securitate și paza în raport cu nevoile reale ale societății.

² Art. 2 alin. 1

- **Legislație incidentă:**

- **Legea 333/2003** - privind asigurarea securității persoanelor, bunurilor, valorilor, obiectivelor, datelor și informațiilor;
- **HG 301/2012** - Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor;
- **HG 361/2014** privind modificarea HG nr. 301/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor;
- **HG 437/2017** privind prorogarea termenului prevăzut la art. 7 alin. (1) din HG nr. 301/2012 – cel mai recent document ce reglementează termenul de efectuare a analizei;
- **Instructiunea nr. 9** - metodologia de efectuare a analizelor de risc la securitatea fizică, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 164/27.03.2013.

